

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Cdo/98/2020
Identifikačné číslo spisu: 5116232426
Dátum vydania rozhodnutia: 29.06.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Mária Trubanová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:5116232426.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu H. B., bývajúceho v D., zastúpeného JUDr. Václavom Jaroščiakom, advokátom, so sídlom v Žiline, M. Rázusa 14, proti žalovanému GRAND, s. r. o., so sídlom v Žiline, Sládkovičova 1, IČO: 36 377 619, zastúpenému JUDr. Jurajom Ďurajdom, advokátom, so sídlom v Žiline, Kukučínova 12, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 8C/231/2016, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 30. októbra 2019, sp. zn. 10Co/141/2019, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žilina (ďalej aj ako „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) uznesením zo dňa 30. apríla 2019 č. k. 8C/231/2016-126 prvým výrokom zastavil konanie, druhým výrokom priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, tretím výrokom návrh žalovaného na prerušenie konania do právoplatnosti skončenia konania vedeného pod sp. zn. 8C/151/2015 zamietol. Vychádzal pritom zo skutočnosti, že iné, skôr začaté konanie na ňom vedené - pod sp. zn. 8C/151/2015 - z hľadiska predmetu konania, skutkových okolností, subjektívneho práva, ako aj totožnosti strán sporu tvorí prekážku litispendencie pre aktuálne konanie sp. zn. 8C/231/2016 (§ 161 ods. 2 Civilného sporového poriadku zák. č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov, ďalej aj „CSP“). V uvedenom konaní sp. zn. 8C/151/2015 sa žalovaný (tam v postavení žalobcu) domáha zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX tak, že sa má stať výlučným vlastníkom týchto nehnuteľností a má mu byť uložené vyplatiť žalobcu (tam v postavení žalovaného). Do vydania napadnutého uznesenia nebola vec vedená pod sp. zn. 8C/151/2015 právoplatne skončená. Súd prvej inštancie konštatoval, že v oboch konaniach je skutkový základ sporu odvodzovaný z tvrdenej existencie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX. Predmetom aktuálneho konania sp. zn. 8C/231/2016 je určenie ne/existencie vlastníckeho práva

žalovaného, ktoré tento nadobudol na základe vkladového konania M. dňa 20. februára 2015. V konaní sp. zn. 8C/151/2015, ktorého predmetom je zrušenie a vyporiadanie spoluvlastníctva k nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX, nakoľko toto začalo skôr, je teda súd povinný prejudiciálne sa vysporiadať aj s otázkou ne/existencie vlastníckeho práva. Na tom nič nemení skutočnosť, že je aktuálne prerušené.

2. Krajský súd v Žiline (ďalej aj ako „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) na odvolanie žalobcu rozhodol uznesením z 30. októbra 2019, č. k. 10Co/141/2019-149, ktorým podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. o zastavení konania a vo výroku II. o trovách konania, nedotknutým ponechal uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku III. o zamietnutí návrhu na prerušenie konania a žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. V odôvodnení uviedol, že odvolanie nie je opodstatnené. Súdu konajúcemu vo veci sp. zn. 8C/151/2015 o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva nič nebráni prejudiciálne zodpovedať otázku vlastníctva k spornému spoluvlastníckemu podielu 1/6-ina k dotknutým nehnuteľnostiam. Zodpovedá skutočnosti tvrdenie žalobcu, že výsledok posúdenia predbežnej otázky môže byť len obsahom odôvodnenia rozhodnutia. Zároveň však uvedené bude predstavovať podklad pre samotné rozhodnutie o žalobe na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, okrem iného aj ohľadom veľkosti spoluvlastníckeho podielu toho-ktorého zo spoluvlastníkov, resp. strán sporu. Nie je podstatné, že predmetná sporná otázka nebude vyriešená, resp. o nej nebude formálne rozhodnuté vo výroku rozsudku. Riešenie predmetnej otázky totiž nájde svoje vyjadrenie priamo v samotnom rozhodnutí vo veci samej (t. j. či súd vyhovie žalobe o zrušenie podielového spoluvlastníctva a pokiaľ áno, akým spôsobom ho vyporiada). Nadväzne neobstojí tvrdenie odvolateľa, že rozhodnutie vo veci sp. zn. 8C/151/2015 o zrušení a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva nepredstavuje listinu spôsobilú na zápis zmeny v evidencii nehnuteľností (a tu sa súčasne môže relevantne prejavíť aj to preukázanie iného stavu, než je zapísaný v katastri). Súd prvej inštancie vyslovil, že na uvedenom závere nemení nič tá skutočnosť, že konanie o zrušení a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva nie je „štandardným“ konaním o plnenie (napr. o zaplatenie sumy vyplývajúce zo zmluvy), pre ktoré vo vzťahu k neskôr začatému konaniu o určenie (napr. o určenie neplatnosti danej zmluvy) nepochybne platí, že preň predstavuje prekážku začatého konania. Ide totiž vo svojich dôsledkoch o rovnakú/obdobnú situáciu, t. j., aby mohol súd vo veci zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva rozhodnúť, bude musieť zodpovedať predbežnú otázku vlastníctva, resp. veľkosti spoluvlastníckych podielov. Preto ako skôr začaté (konanie) predstavuje vo vzťahu k aktuálnemu konaniu o určenie vlastníctva (sp. zn. 8C/231/2016) procesnú prekážku, resp. neodstrániteľný nedostatok procesnej podmienky, pre ktorý je aktuálne konanie nevyhnutné zastaviť v zmysle § 159 CSP. V konaní o zrušení a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva (sp. zn. 8C/151/2015) mohol aj môže odvolateľ uvádzať všetky tvrdenia týkajúce sa vlastníckeho práva k spornému podielu 1/6-ina, ako aj predkladať dôkazy, s ktorými sa súd bude povinný v rámci riešenia prejudiciálnej otázky zaoberať a vyhodnotiť ich (uvedené menovaný - v aktuálnom odvolacom konaní odvolateľ - nijako nespochybňoval). Neobstojí teda jeho tvrdenie, že mu je vydaním napadnutého uznesenia bránené uplatňovať ústavou garantované právo na ochranu vlastníctva. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP.

3. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie podľa § 420 písm. f/ CSP. Uviedol, že nesprávny procesný postup súdu mu znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces, ktoré dovolateľ vidí v tom, že krajský súd ako odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v jeho výroku I. ako vecne správne potvrdil. Týmto procesným postupom odvolací súd žalobcovi v rozpore s právnou úpravou znemožnil konať pred súdom v konaní, ktorého výsledkom bolo žalobcom sledované také rozhodnutie súdu o jeho vlastníckom práve k spornému spoluvlastníckemu podielu, ktoré nebude môcť spochybňovať žiadna strana v konaní o zrušení a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva. Žalobca sa v tomto konaní podanou žalobou domáhal určovacieho výroku o vlastníckom práve k spornému spoluvlastníckemu podielu 1/6 k nehnuteľnostiam evidovaných na LV č. XXXX obce a k. ú. D., ktorý je v tomto čase evidovaný ako vlastníctvo žalovaného. V konaní sp. zn. 8C/151/2015 sa žalovaný v procesnom postavení žalobcu podanou žalobou domáha zrušenia podielového spoluvlastníctva k tým istým nehnuteľnostiam evidovaným na LV č. XXXX obce a k. ú. D.. Žalobca zastáva názor, že konanie o určenie vlastníckeho práva nie je takým konaním, ktoré je prekážkou litispendencie pre konanie o

zrušení a vyporiadání podielového spoluvlastníctva, lebo predmet sporu v týchto konaniach nie je totožný. Ďalším preukazom je postup súdov konajúcich v konaní sp. zn. 8C/151/2015, ktorý podľa žalobcu dospel k správneému záveru, že konanie 8C/151/2015 nie je konaním, ktoré je prekážkou litispendencie pre konanie sp. zn. 8C/231/2016. Súd prvej inštancie v konaní 8C/151/2015 o zrušení a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného pod sp. zn. 8C/231/2016 o určenie vlastníckeho práva, keď dospel k záveru, že v konaní sp. zn. 8C/231/2016 je riešená otázka, ktorá je podstatná pre rozhodnutie vo veci zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva, ktorú súd bez vyriešenia otázky vlastníckeho práva (resp. žaloby týkajúcej sa spochybnenia vlastníckeho práva) nemôže rozhodnúť. Navrhoľ, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Žalovaný v písomnom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že sa v celom rozsahu stotožnil so skutkovými tvrdeniami okresného a krajského súdu a dovolanie nie je podľa neho dôvodné. Žiada, aby najvyšší súd dovolanie podľa § 447 a nasl. CSP zamietol, respektíve odmietol a priznal mu náhradu trov dovolacieho konania vo výške 100 %.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 2 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie žalobcu treba odmietnuť. Na odôvodnenie uvedeného záveru dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok (nie „ďalšie odvolanie“) a dovolací súd nesmie byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (porovnaj sp. zn. 4 Cdo 8/2018).

7. Dovolací súd je viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (viď § 428 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

8. Dovolateľ uplatnil dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f/ CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8.1. Právo na spravodlivý súdny proces je jedným zo základných ľudských práv a do obsahu tohto práva patrí viacero samostatných subjektívnych práv a princípov. Podstatou tohto práva je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nezávislom a nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (viď napríklad rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

9. Dovolateľ zmätočnosťnú vadu konania podľa § 420 písm. f/ CSP a porušenie jeho práva na spravodlivý proces vyvodil z postupu a rozhodnutia krajského súdu (aj okresného), ktorý z dôvodu nesprávneho vyhodnotenia prekážky litispendencie potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o zastavení konania.

10. Podľa právnej úpravy platnej a účinnej v čase rozhodovania súdov nižšej inštancie nedostatkom podmienky súdneho konania podľa § 161 ods. 1 CSP bola i prekážka začatého konania (litispendencia). Začatie konania bráni tomu, aby o tom istom spore prebiehalo na súde iné konanie. Ak na súde prebieha o tom istom spore iné konanie, súd zastaví konanie, ktoré sa začalo neskôr (§ 159 CSP).

11. Prekážka začatého konania, tzv. prekážka litispendencie, je neodstrániteľným nedostatkom podmienok konania, ktorý má za následok zastavenie konania. Prekážka litispendencie (lis pendens - spočívajúci spor) vzniká najmä vtedy, ak súd v ktoromkoľvek štádiu konania zistí, že o veci pred ním uplatnenej sa už skôr začalo iné (rovnaké) konanie; ide o uplatnenie právneho princípu ne bis in idem (nie dvakrát o tom istom). Litispendencia bráni tomu, aby na súde prebiehalo iné konanie v tej istej veci. Táto prekážka vzniká (je daná), ak na ktoromkoľvek súde v Slovenskej republike je začaté konanie, ktoré má rovnaké strany sporu, rovnaký predmet konania a rovnaké skutkové okolnosti, od ktorých sa odvodzuje právo. Pokiaľ ide o totožnosť strán sporu, táto je daná aj vtedy, ak pôvodná strana sporu v prvom konaní je vystriedaná právnym nástupcom v druhom konaní (musí byť však ako právny nástupca pôvodnej strany sporu označený), a tiež vtedy, ak strany sporu v druhom konaní vystupujú v opačnom procesnom postavení. Predmet konania je vymedzený petitom návrhu na začatie konania a základ uplatneného nároku je určený skutkovými okolnosťami, ktorými je petit zdôvodnený. Ak niektoré z relevantných konaní skončí rozhodnutím súdu, a to bez zreteľa na to, či ide o meritórne rozhodnutie alebo procesné rozhodnutie, ktorým sa konanie končí (zastavenie konania, prípadne odmietnutie návrhu), nemôže už súd druhé z týchto konaní zastaviť pre prekážku litispendencie ani v prípade, že zatiaľ rozhodnutie o skončení prvého konania nie je právoplatné. Pre posúdenie, či tu je prekážka začatej veci, je rozhodujúci stav v čase rozhodnutia v neskôr začatom konaní (viď R 97/2003).

12. Z obsahu spisu (č. l. 102 a nasl.) je zrejmé, že na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 8C/151/2015 je vedený spor o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam vedených na LV č. XXXX, k. ú. D., a to stavby súp. č. XXX, rodinný dom na KNC parc. č. 386, stavby bez súpisného čísla, garáž na KNC parc. č. 386, stavby bez súpisného čísla, prev. budova na KNC parc. č. 387 a pozemkov KNC parc. č. 386, zastavané plochy o výmere 921 m², KNC parc. č. 387, zastavané plochy o výmere 1288 m², na základe žaloby žalovaného zo dňa 24. marca 2015.

13. Na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 8C/231/2016 (preskúmaná vec) je vedený spor o žalobe tých istých účastníkov vystupujúcich v opačnom procesnom postavení ako v konaní na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 8C/151/2015, v ktorom sa žalobca od toho istého žalovaného domáha určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, a to v podiele 1/6 k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v k. ú. D. zapísaných na LV č. XXXX ako KNC parc. č. 386, zastavané plochy o výmere 921 m², KNC parc. č. 387, zastavané plochy o výmere 1288 m², stavby súp. č. XXX, rodinný dom na KNC parc. č. 386, stavby bez súpisného čísla, garáž na KNC parc. č. 386 a stavby bez súpisného čísla, prev. budova na KNC parc. č. 387. Žaloba bola súdu doručená 19. decembra 2016.

14. Dovolací súd na základe vyššie uvedeného dospel k zhodnému názoru ako odvolací súd, že iné skôr začaté konanie vedené na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 8C/151/2015 bráni konaniu vedenému na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 8C/231/2016, pretože ide o totožnosť sporu, ktorá je daná totožnosťou sporových strán a totožnosťou predmetu sporu. Z hľadiska predmetu konania, skutkových okolností, subjektívneho práva, ako aj totožnosti strán sporu tvorí konanie vedené na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 8C/151/2015 prekážku litispendencie pre konanie sp. zn. 8C/231/2016 (preskúmaná vec). Konkrétne konanie o zrušenie a vyporiadanie spoluvlastníctva k totožným nehnuteľnostiam (vedené na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 8C/151/2015) zakladá prekážku litispendencie pre určovaciu žalobu (kladnú, či zápornú) o vlastníckom práve k týmto nehnuteľnostiam (vedené na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 8C/231/2016), pokiaľ ide o rovnaké subjektívne právo, nakoľko v rámci neho sa rieši prejudiciálna otázka, ktorá by bola základnou otázkou aj v konaní o určovacej žalobe (podrobne viď odôvodnenie dovolaním napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu - bod 12.).

15. Námietka žalobcu, že konanie vedené na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 8C/151/2015 nie je konaním, ktoré je prekážkou litispendencie pre konanie vedené na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 8C/231/2016, je preto nedôvodná.

16. Z obsahu dovolania (§ 124 CSP) ďalej vyplýva, že žalobca vyvodzuje prípustnosť dovolania aj z toho, že napadnuté uznesenie odvolacieho súdu je nedostatočne odôvodnené (nepreskúmatelnosť

rozhodnutia). V súvislosti s touto dovolacou námietkou žalobcu dovolací súd odkazuje na stanovisko najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, ktoré je aktuálne a pre súdnu prax použiteľné aj po 1. júli 2016, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku.“ Zmeny v právnej úprave dovolania a dovolacieho konania, ktoré nadobudli účinnosť od 1. júla 2016, sa podstaty a zmyslu tohto stanoviska nedotkli, preto ho treba považovať aj naďalej za aktuálne.

17. V danom prípade obsah spisu nedáva žiadny podklad pre uplatnenie druhej vety stanoviska R 2/2016, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých (extrémnych) prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (pozri napríklad Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009, prípadne Ryabikh proti Rusku z roku 2003). Dovolací súd nezistil, že by v danej veci išlo o takýto extrémny prípad vybočenia z medzí ustanovenia § 393 ods. 2 CSP, ktorým by došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces. V posudzovanom prípade odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne v zmysle § 387 ods. 1 CSP. Je zrejmé, že prvoinštančným súdom obstarané skutkové zistenia a ich právne posúdenie považoval za natoľko správne, že ich nepotreboval nijako korigovať. Z odôvodnení rozhodnutí týchto súdov (odvolacieho a prvoinštančného), chápaných v ich organickej /kompletizujúcej/ jednote (viď rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08), je dostatočne zrejmé, z ktorých skutočností a dôkazov súdy vychádzali, akými úvahami sa riadil prvoinštančný súd, ako ich posudzoval odvolací súd a aké závery zaujal k jeho právnomu posúdeniu. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu nevyplýva nejasnosť a nezrozumiteľnosť, či nepresvedčivosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Odvolací súd vo svojom odôvodnení dostatočne vysvetlil, v akom rozsahu preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie a z akých dôvodov (viď body 6. a 7. rozhodnutia odvolacieho súdu). Za procesnú vadu konania podľa ustanovenia § 420 písm. f/ CSP nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa, resp. nestotožnil sa s jeho právnymi názormi a predstavami.

18. Obdobne prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP nezakladá ani to, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu (prípadne) spočívalo na nesprávnych právnych záveroch (porovnaj najmä judikáty R 54/2012 a R 24/2017, ale aj viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014).

19. Pre úplnosť dovolací súd poukazuje na to, že prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP nezakladá ani nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu. V tomto smere najvyšší súd poukazuje na naďalej opodstatnené závery vyjadrené v judikátoch R 37/1993 a R 125/1999, R 42/1993, ako aj v rozhodnutiach najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 85/2010, 2 Cdo 29/2011, 3 Cdo 268/2012, 3 Cdo 108/2016, 2 Cdo 130/2011, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011, 7 Cdo 38/2012.

20. Z týchto dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že prípustnosť dovolania žalobcu z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP nevyplýva, preto procesne neprípustné dovolanie žalobcu odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP.

21. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

22. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.